

ПРАВОСЛАВНИ ПРАЗНИЦИ

СВЕТИ И ВЕЛИКИ ЧЕТВРТАК

Мш. 26, 1 - 20, Јн. 13, 3 - 17, Мш. 26, 21 - 39, Лк. 22, 43 - 45, Мш. 26, 40 - 75, Мш. 27, 1 - 2
1Кор. 11, 23 - 32

свeтuи влaдuкa Нuкoлaј

БЕСЕДА НА ВЕЛИКИ ЧЕТВРТАК

"Рече Господ: Који једе моје
шчијело

и пије моју крв има живош
вјечни,

и ја ћу га васкрснути у по-
следњи дан."

(Јов. 6, 54)

У данашњи дан поставио је Спаситељ света трпезу која се не диже. У томе је слава овога дана. Ево има близу 2000 година како је он поставио ту трпезу, и још стоји постављена; нити се икад дигла нити ће се дићи до скончања времена. Чудеснија трпеза никада није била постављена од створења света, ни у Рају ни на земљи. Ни у Рају наши прародитељи нису видели тако чудесну трпезу, још мање потомци њихови изван Раја. У

Рају је било дрво живота, од кога ко би јео имао би живот вечни. Адаму и Еви није било забрањено јести од тога дрвета, но они ипак нису јели од њега. Окусили су од забрањеног дрвета, но од дозвољеног дрвета живота од кога се вечно живи нису окусили. Када су пак згрешили и јели од забрањеног дрвета познања добра и зла, онда им је Бог забранио јести од дрвета живота, да не би као грешници вечно живели. То дрво живота усред Раја било је праслика Христа Господа.

У данашњи дан, браћо, поставио је Спаситељ света трпезу која се не диже. На ту свету трпезу Своју ставио је јело, које Адам у Рају није јео, и које

или за плату. Зато је најбоље при трансфузији крви узимати крв сродника или пријатеља, а не најамника. Јер крв никад није сама; у крви је душа, а у души или љубав или пакост; у љубави је пак живот, а у пакости отров за душу. Огромна пракса преноса крви у наше модерно време јесте символ огромне потребе људи нашег времена за крвљу Христовом, то јест за крвљу најздравијег и најмилијег Пријатеља; Онога који је из љубави ставио своју крв на трпезу свима који ју желе примити и здрави бити.

Још и сви учени људи нашега времена могу донекле појмити ону чудесну трпезу са телом и крвљу Христовом у виду освећеног хлеба и вина. Баш учени и вешти људи успели су да претворе многе ствари из једнога стања у друго стање. Тако се дошло до млека у виду прашка и до ваздуха у виду течности. Постоји, дакле, прашак који је на очи прашак, а у ствари је млеко; и постоји течност која је на очи течност, а у ствари је ваздух. Тако и на трпези Господњој постоји хлеб и вино које је на очи хлеб и вино, а уствари је тело Христово и крв Христова. Могло би се рећи за сваки хлеб и за свако вино да су тело и крв човечја, јер треба само да дођу под утицај стомака па да се у истини претворе у тело и крв човечју. Како да Творац стомака не би могао учинити оно што стомак учини? Кад је Спаситељ света благословио на трпези Својој хлеб и вино, и

рекао за хлеб: "примите, једите, ово је тијело моје", хлеб је онога часа постао телом Његовим; и кад је рекао за чашу: "пијте из ње сви, ово је крв моја", вино је онога часа постало крвљу Његовом. То се исто догађа и дан данас када свештеник на светој трпези Господњој благослови хлеб и вино. Не питај, како то свештеник може учинити? И Мојсије је некада у Мисиру претворио воду у крв. Уствари, није то Мојсеј учинио силом својом него Бог кроз Мојсеја. Тако и кроз свештеника Христова Бог Дух Свети дејствује на постављени хлеб и вино на светој трпези и чини од њих тело и крв Христову.

О, браћо моја, како је све чудесно што Створитељ наш твори! Колико је чудесна моћ Његова, љубав Његова чини нам се још чудеснија. По тој чудесној љубави Својој Он је као нежна мајка привио на прси Своје гладне синове човечје да их нахрани крвљу Својом. По тој чудесној љубави Својој Он је као здрави брат пренео Своју здраву крв на болесну браћу Своју. И ево кроз 19 векова Он то чини непрестано, и није Му се досадило; и чиниће до краја времена, и неће Му дотужити. Напротив, што год су људи гладнији и болеснији и грешнији и слабокрвнији, то Он с већом журбом и бригом нуди им Своју крв са Своје трпезе љубави, са свете трпезе Своје, која како се поставила никада се више није ни дигла ни испразнила.

email: kontakt@manastirpodmaine.org

интернет презентација: manastirpodmaine.org

никад нико од људи није окусио од Адама до апостола. Поставио је Домаћин трпезу и ставио на њу право Дрво Живота. Поставио је Христос трпезу и ставио самога Себе за јело и пиће на трпезу.

О, браћо моја, како је све бескрајно тајанствено и чудесно што Бог твори? Када Јевреји беху гладни у пустињи викаху на Бога и с ругањем говораху: "Може ли Бог зготовити трпезу у пустињи" (Пс. 78)? Али свемоћни Бог разгневи се на народ неверни, и зготови му заиста трпезу у пустињи. По вољи Свемогућег дуну ветар од мора и донесе препелице у пустињу. "И као прахом засу их месом, и као пијеском морским птицама крилатим." И пусти ману с неба и нахрани их као хлебом. И храњаше их тако 40 година у пустињи. Но ипак не марише за Бога својега, нити осетише љубав Његову, нити запамтише свемоћ Његову. Па када се јави Син Божји на земљи, када сиђе с небеса као Хлеб Живота, и најави том истом народу да ће он поставити сада нову трпезу у пустињи људској, они му се наругаше и рекоше: "како може овај дати тијело своје да једемо?" Како може? На то им је Христос одговорио: "заиста, заиста вам кажем: ако не једете тијела сина човечијег и не пијете крви његове, нећете имати живота у себи". Но забравни и безбожни одмахивали су главом и говорили један другом: како може? како може? Може онако како Бог мо-

же! Онако како је нахранио оце ваше у једној пустињи месом и хлебом, - онако може и сада поставити трпезу у другој пустињи; у пустињи смрти и духовне суше и моралне блудње. У пустињи где нема ништа зелено осим зеленог јада зависти ваше; и где нема никакве друге висине осим гробних хумки гордости ваше; и никаквог пута осим преплетених стаза блудњи ваших - у тој другој пустињи, страшнијој од оне прве пешчане пустиње под Хоривом, може Он, само Он поставити чудесну трпезу од тела и крви Своје. Како може? како може? Може онако како може само небеска љубав, за коју сте ви отврднели срца ваша и затворили очи ваше.

О, браћо моја, како је неисказано тајанствена и чудесна љубав Божија? Мајке могу ту љубав донекле разумети. Јер мајка држи постављену трпезу за чедо своје на прсима својим. Чедо се храни телом и крвљу мајке своје. Чедо сиса млеко матере своје, а у млеку је крв, у крви је душа, у души је љубав. Нека не даје мајка своје чедо дојкињама; нека га сама доји. Јер дојкиња ће му давати своју крв - а у крви је душа - у њеној крви није душа матере него најамнице. И то ће се показати на души детета, на судби његовој. Мајке, дакле, могу донекле разумети ону тајанствену и чудесну трпезу на коју је Христос Спаситељ ставио људима за јело Своје тело и Своју крв.

И сва деца одојена на прси-

ма матера својих могу донекле разумети ону Христову трпезу љубави. Она су се хранила млекум матера својих, а у млеку је крв, у крви је душа, а у души је љубав матере - праве матере, а не најамнице. Љубав даје нарочито својство души,

душе њене, и загрејана љубављу њеном. Јер је у млеку крв, у крви душа, у души љубав, у љубави живот.

И обични лекари нашега времена могу донекле разумети ону чудесну Христову трпезу љубави. Нарочито баш

Не бој се својих немоћи и грехова, већ са смелошћу иди у духовну болницу – Тајну покајања – и ма колико да си грешан, уколико са смирењем изобличиш себе пред Богом и измолиш помиловање – веран је Бог, одећа твоје душе биће светлија од Сунца и ти ћеш са исповести изаћи тих и радостан и сутра ћеш као драги гост ући у одају Господњу! Не бој се грехова, само осуди себе и сети се благоразумног разбојника који је само за један тренутак, од изгубљеног постао достојан раја! „Помени ме, Господе, у Царству Твоме“ (уп. Лк. 23, 42)! Браћо и сестре! Децо Божја! Немојмо се смућивати, мноштвом и тежином својих грехова. Господ нас већ очекује у тајни покајања и сада са љубављу гледа на нас, јер види да премда смо и грешници, ипак идемо Њему, Њега молимо за милост, као што деца моле Оца, и истинита је реч: Он ће свима дати достојно место за тајном трпезом у св. Тајни Причешћа. Зато да не буде у нашим срцима унија или мржње.

Погледај, уколико су у теби уније или мржња, ако узмеш причешће отићи ћеш попут Јуде, а двери Царске одаје ће се затворити за тобом. Овога тренутка опростимо свима и све, уколико неко има мржњу на неког и заборавимо на увреде (које су нам нанешене). Изгонимо уније из срца, уколико је оно тамо, јер нам је Христос већ припремио опроштај у светој тајни Покајања. Нека би нас све Господ спасао и помиловао. Амин.

архимандрит Јован (Крестјанкин)

душа даје то исто својство крви, а крв преноси то својство ономе ко пије крв у виду млека. Зато кад мајка храни дете својом крвљу, она не храни само тело детиње него и душу детињу. И дете расте у љубави матере своје, и враћа јој љубав за љубав кроз цео живот. И браћа могу донекле разумети ону Христову трпезу љубави. Јер су везана крвљу једне исте матере, сједињена својством

лекари нашега модерног времена, који врше пренос крви из човека у човека, такозвану трансфузију крви. Нејака крв или болесна крв једнога човека лечи се уношењем у њ крви здравог човека. На тај начин нејака се крв појачава, а болесна крв оздрављава. Но ту се мора пазити на расположење онога лица које даје своју крв болеснику, на душу његову мора се пазити. Ко даје, треба да даје по љубави, а не по сили